

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af direktiv 86/613/EØF

KOM(2008) 636 endelig — 2008/0192 (COD)

(2009/C 228/21)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 24. november 2008 under henvisning til EF-traktatens artikel 262 at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

»Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af direktiv 86/613/EØF«

Det forberedende arbejde henvises til Den Faglige Sektion for Beskæftigelse, Sociale og Arbejdsmarkeds-mæssige Spørgsmål og Borgerrettigheder, som udpegede Madi SHARMA til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 10. marts 2009.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 452. plenarforsamling den 24. og 25. marts 2009, mødet den 24. marts 2009, følgende udtalelse med 101 stemmer for, 29 imod og 26 hverken for eller imod:

1. Henstillinger

1.1 Generelle henstillinger

1.1.1 Kommissionen bør roses for ethvert forsøg på at give kvinder større ligestilling på arbejdsmarkedet og på at skabe muligheder for kvinder, der ønsker at blive lønmodtagere, selvstændige erhvervsdrivende eller iværksættere. For civilsamfundet er titlen på denne direktivomarbejdning ⁽¹⁾ imidlertid vildledende, da den ikke tager spørgsmålet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv op, men specielt fokuserer på barselsorlov for kvinder i selvstændige erhverv, socialsikringsydelse til medhjælpende ægtefæller og plejeorlov. Ligestilling må ses i et helhedsperspektiv, der tager højde for konsekvenserne på andre områder som sociale rettigheder, lige muligheder og rettigheder for børn og familie.

1.1.2 Kommissionen bør gennemgå hvert af de tre separate områder, der behandles i direktivet, for at sikre, at der tages behørigt hensyn til dem i en ligestillingssammenhæng. Mens udvalget har forståelse for, at GD Beskæftigelse har til opgave at behandle spørgsmål om social sikring, vil udvalget gerne understrege, at selvstændige erhverv ikke bør behandles i samme kontekst som ansættelsesforhold.

1.1.3 Hvis rettigheder skal behandles seriøst, skal alle forslag til foranstaltninger eller instrumenter være konkrete og praktisk gennemførlige. Der er ingen tvivl om, at de foreslåede

ændringer af dette direktiv vil føre til en forbedring af EU-lovgivningen for kvinder i selvstændige erhverv og medhjælpende ægtefæller, som får et barn, og de vil følgelig også få positive konsekvenser for deres barn. EØSU mener, at en omarbejdning af direktivet er nødvendig.

1.1.4 Bedre håndhævelse af den eksisterende lovgivning om ligestilling mellem kønnene i langt flere tilfælde end i dag ville fjerne uligheder mere effektivt. Kommissionen bør derfor finde en forklaring på den svage gennemførelse af lovgivningen.

1.1.5 EU må i sit forsøg på at øge antallet af iværksættere, og især kvindelige iværksættere, overveje, hvilke værdier der er vigtige for dem, der ønsker at starte som selvstændige erhvervsdrivende. Dette ville sammen med en generel holdningsændring til iværksættervirksomhed i Europa angive, hvor Kommissionens direktorater skulle koncentrere deres indsats.

1.1.6 Man bør nøje overveje enhver forøgelse af socialsikringsbidrag eller administrative byrder, ikke kun for staten, men også for virksomhederne.

1.1.7 Det er nødvendigt at rejse spørgsmålet om, hvad det koster EU at revidere dette direktiv. Den konsekvensanalyse, som Kommissionen har fremlagt, viser tydeligt, at forslaget kun indebærer beskedne fordele for medlemsstaterne.

⁽¹⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af direktiv 86/613/EØF, KOM(2008) 636 endelig – 2008/0192 (COD).

1.2 *Henstillinger vedrørende selvstændigt erhvervsdrivende og iværksættere*

1.2.1 Der er mange enestående kvaliteter forbundet med selvstændig erhvervsvirksomhed, og det er ikke muligt at betragte selvstændigt erhvervsdrivende på samme måde som lønmodtagere eller at betragte dem generelt som iværksættere.

1.2.2 EØSU har forståelse for, at det er vanskeligt at finde frem til, hvordan barselsregler for kvinder i selvstændige erhverv kan fungere. Opgaverne og ansvaret i forbindelse med selvstændig erhvervsvirksomhed indebærer, at der ikke kan tages en længere orlov uden omfattende planlægning, økonomisk sikkerhed eller personale, der kan udføre arbejdet imens. Et sådant fravær kan, hvis det ikke håndteres korrekt, resultere i ophævelse af kontrakter eller tab af forretningen, især når det drejer sig om meget små virksomheder.

1.2.3 Alle foreslåede foranstaltninger skal tage højde for den tid, der er nødvendig for at sikre, at graviditeten forløber godt, at moderen kommer fysisk på fode efter fødslen, at mor og barn kan knytte den nødvendige kontakt, og at barnet har det godt.

1.2.4 Desværre tilbyder Kommissionen ingen praktiske løsninger af nogen af disse dilemmaer, men overlader disse overvejelser til de enkelte medlemsstater. For de fleste kvindelige selvstændigt erhvervsdrivende vil det være nødvendigt at oplære en anden til at varetage deres opgaver, lukke forretningen eller fortsætte med at arbejde gennem hele graviditeten. Dette er situationen for alle kvinder med selvstændig virksomhed under den nuværende lovgivning.

1.3 *Henstillinger vedrørende medhjælpende ægtefæller*

1.3.1 Generelt behandler direktivet ikke den manglende anerkendelse af »medhjælpende ægtefæller«, kvaliteten og omfanget af deres bidrag til forretningen eller foranstaltninger til støtte for disse kvinder. Direktivet foreslår ingen foranstaltninger til forbedring af medhjælpende ægtefællers sociale eller finansielle stilling, ej heller til social beskyttelse af dem.

1.3.2 Det er nødvendigt at respektere medlemsstaternes kompetencer på dette område og overlade det til dem at udvikle modeller for, hvordan sådanne »arbejdstagere« kan omfattes af de eksisterende beskæftigelses- og forsikrings-systemer, dvs. indgå i de sociale beskyttelsesordninger. EU kan

bedst skabe en merværdi på dette område ved at støtte udveksling af informationer og bedste praksis gennem den åbne koordinationsmetode ⁽¹⁾.

1.3.3 Kommissionen bør undersøge, hvorfor medhjælpende ægtefæller ikke indgår i den formelle økonomi eller i frivillige sociale sikringsordninger. Ligeledes bør den undersøge de problemer, der opstår, hvor ægtefællerne er separeret, men stadig driver virksomhed sammen.

2. **Baggrund**

2.1 Kvinder spiller socialt og økonomisk set en aktiv rolle i samfundet – ofte uden anerkendelse, belønning eller juridisk status. EU skal specifikt koncentrere sig om at gennemføre Lissabonstrategien, bl.a. ved at øge kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet og ved at øge antallet af iværksættere, især kvindelige iværksættere.

2.2 Det nye direktiv til afløsning af direktiv 86/613/EØF forsøger at tackle manglerne i forbindelse med selvstændig erhvervsvirksomhed og medhjælpende ægtefæller i familieforetagender ved at:

- forbedre den sociale sikring ved graviditet med en bestemmelse om barselsorlov til kvindelige selvstændige erhvervsdrivende;
- give mulighed for orlov til at passe familiemedlemmer;
- anerkende medhjælpende ægtefællers arbejdsindsats ved at sikre en social beskyttelse, der svarer til den, deres selvstændige partnere får;
- give ligestillingsorganer kompetence på området.

3. **Generelle bemærkninger**

3.1 Kommissionen bør roses for ethvert forsøg på at give kvinder større ligestilling på arbejdsmarkedet og på at skabe muligheder for kvinder, der ønsker at blive lønmodtagere, selvstændige erhvervsdrivende eller iværksættere. I forbindelse med ændringer bør der imidlertid tages hensyn til, hvilke finansielle, tidsmæssige og ressourcemæssige konsekvenser de har for alle berørte parter.

⁽¹⁾ Belgien, Luxembourg og Frankrig har alle gode modeller for integrationen af medhjælpende ægtefæller.

3.2 Hvis rettigheder skal behandles seriøst, skal forslag til foranstaltninger være klare, konkrete og praktisk gennemførlige. Desværre lader det ikke til, at dette direktiv giver tilstrækkeligt med reelle fordele, der kan håndhæves eller gennemføres, til at kunne rette op på de eksisterende uligheder. Dertil kommer, at forslaget er forvirrende, fordi det behandler tre separate emner i samme dokument, samt organer for ligebehandling.

3.3 EU har retlige rammer, som forbyder kønsdiskrimination gennem en række lovgivningstiltag. Alle EU-statistikker viser imidlertid, at kvinder fortsat er dårligere betalt end mænd, at de er underrepræsenterede politisk, i arbejdsstyrken, på ledelsesniveau og som iværksættere. Der er behov for bedre håndhævelse af den nugældende lovgivning på alle disse felter, og Kommissionen bør først se på den manglende anvendelse af den gældende lovgivning på ligebehandlingsområdet.

3.4 EU må i sit forsøg på at øge antallet af iværksættere, og især kvindelige iværksættere, overveje, hvilke værdier der er vigtige for dem, der ønsker at starte som selvstændige erhvervsdrivende⁽¹⁾. Adgang til barselsorlov vil ikke nødvendigvis få indflydelse på, hvor mange kvinder der overvejer at blive iværksættere. Kommissionens egne tal viser en nedgang i antallet af virksomhedsetableringer for såvel mænd som kvinder. Dette skyldes den negative holdning til selvstændig erhvervsaktivitet i Europa. Kun en mentalitetsændring kan afstedkomme en radikal forandring. Eksempelvis kunne EU's nye »Small Business Act«⁽²⁾ omfatte flere foranstaltninger til støtte for kvindelige iværksættere.

3.5 Social beskyttelse er medlemsstaternes kompetenceområde. For nærværende støttes det nye direktiv ikke af alle medlemsstater og risikerer derfor at blive ineffektivt på EU-niveau og et forgæves tiltag. For at få reel effekt skal direktiv-

forslaget forbedres væsentligt gennem minimumsbeskyttelsesstandarder og gennemførelse i alle EU's medlemsstater. Generelt er Kommissionens forslag til foranstaltninger prækriptive og tager ikke hensyn til de meget forskellige sociale beskyttelsesordninger i medlemsstaterne. Der tages heller ikke højde for princippet om bedre lovgivning.

3.6 Små virksomheder og selvstændige erhvervsdrivende, især inden for landbrug, håndværk og SMV-sektoren, har generelt en stram økonomi, og enhver ekstra byrde kan blive betragtet negativt, også selv om socialsikringen kunne være et sikkerhedsnet for potentielle mødre eller medhjælpende ægtefæller. Man bør nøje overveje enhver forøgelse af socialsikringsbidrag eller administrative byrder, ikke kun for staten, men også for virksomhederne.

3.7 Det nye direktiv fokuserer med de foreslåede ændringer på at tackle ligebehandlingsspørgsmålet, men henviser kun i ringe omfang til forældreorlov eller selvstændigt erhvervsdrivende mænds muligheder for at tage fædreorlov.

3.8 På linje med FN's konvention om barnets rettigheder⁽³⁾ bør Kommissionen gennemføre en parallel procedure, som undersøger de foreslåede foranstaltningers indvirkning på barnet. Barnet skal have en god ernæring, og deres velfærd skal sikres.

4. Særlige kommentarer

4.1 Kommissionen har foretaget en omfattende konsekvensanalyse af dette direktiv og hørt mange berørte parter. Efter at have gennemgået konsekvensanalysen mener EØSU, at der er for mange ubesvarede spørgsmål, især angående den foreslåede omarbejdningens effektivitet, klarhed og gennemførelse.

4.2 Selvstændige erhvervsdrivende kan opdeles i flere kategorier: iværksættere, forretningsindehavere, freelancearbejdere, hjemmearbejdende og »pseudo-selvstændige«, dvs. personer, der arbejder som selvstændige med opgaver, de har fået i underentreprise af deres oprindelige arbejdsgivere. Det er afgørende at overlade det til de selvstændige og medhjælpende ægtefæller selv at træffe et valg vedrørende beskyttelse i forbindelse med barsel, idet man på den måde respekterer den autonomi og

⁽¹⁾ Se f.eks. EØSU's udtalelser om iværksætteruddannelse:

- »Beskæftigelsesevne og iværksætterånd – Civilsamfundets, arbejdsmarkedsparternes og de regionale og lokale instansers rolle set i et kønsperspektiv«, ordfører: Pariza Castaños (EUT C 256 af 27.10.2007);
- »Iværksættertankegang og Lissabon-dagsordenen«, ordfører: Sukhdev Sharma; medordfører: Jan Olsson (EUT C 44 af 15.1.2008);
- »Støtte til kvindelige iværksættere i Euro-Middelhavsregionen«, ordfører: Grace Attard (EUT C 256 af 27.10.2007);
- »Fremme af iværksættertankegangen gennem uddannelse og læring«, ordfører: Ingrid Jerneck (EUT C 309 af 16.12.2006).

⁽²⁾ »Tænk småt først - En »Small Business Act« for Europa«, KOM(2008) 394 endelig (25.6.2008).

⁽³⁾ Konventionen om barnets rettigheder, vedtaget ved generalforsamlingens resolution 44/25 af 20. november 1989 og trådt i kraft den 2. september 1990 i overensstemmelse med artikel 49. Jf.: <http://www.ohchr.org/english/law/crc.htm>.

uafhængighed, der pr. definition er karakteristisk for selvstændig virksomhed. Hvis kvindelige selvstændige erhvervsdrivende pålægges at tage orlov i en længere periode vil dette begrænse deres muligheder for at drive en sund virksomhed, og virksomhedens levedygtighed vil ofte være truet. Som konsekvens heraf bør man i dette direktiv undgå at komme med en direkte henvisning til direktivet om barselsorlov 92/85/EF. Det vil være uhensigtsmæssigt at gøre et forsøg på at sidestille barselsorlovsordningen for selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller med ordningen for lønmodtagere.

4.3 Det må præciseres, hvordan medlemsstaterne skal forvalte den barselsorlov for personer, der ikke befinder sig i et ansættelsesforhold, der beskrives i artikel 7, stk.1. Disse arbejdstagere tilrettelægger selv deres arbejde og kan vælge, hvornår de holder fri. De har ikke behov for »orlovsrettigheder«.

4.4 Derudover bør medlemsstaterne ikke kun overveje mulighederne for at give finansiell støtte, men ligeledes se på spørgsmålet om støtte i form af en aflønningsordning. For kvindelige selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller er aflønningsordninger lige så vigtige som finansiell støtte. Direktivet bør undgå at prioritere den ene støttemulighed frem for den anden. Derudover bør spørgsmålet om, hvad der udgør en passende finansiell støtte, besvares på nationalt niveau, og der bør tages højde for de objektive forskelle, der eksisterer mellem selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller.

4.5 Konsekvenserne af artikel 7, stk. 4, der for medhjælpende ægtefællers vedkommende taler om specifik hjælp til at finde en afløser under en barselsorlov, må overvejes. Der findes ikke en sådan forpligtelse, hvad angår fuldtidsansatte i en virksomhed, og indførelse af en sådan rettighed for medhjælpende ægtefæller vil resultere i en kompleks og dyr administrativ byrde, der først og fremmest pålægges mindre virksomheder og staten.

4.6 Der er behov for en præcisering af artikel 7, stk. 2, om den uindskrænkede ret til at modtage en passende ydelse under barselsorlov, der står i et modsætningsforhold til artikel 6, hvor medhjælpende ægtefæller skal tildeles sociale sikringsydelse »på samme betingelser som selvstændige erhvervsdrivende« og artikel 11(4) i direktivet om gravide arbejdstagere, der tillader, at medlemsstaterne kan opstille visse kriterier for tildelingen af støtte i forbindelse med barsel.

4.7 Selvstændige erhvervsdrivende arbejder generelt flere timer end lønmodtagere, hvorved børnepasning følger sig til de

selvstændige kvinders øvrige problemer. Heller ikke her fremsætter Kommissionen anbefalinger om børnepasningsbestemmelser eller i det hele taget om de selvstændiges plejansvar. Alle medlemsstater bør skabe bedre adgang til børnepasning af høj kvalitet, der er til at betale, og dermed bidrage til, at det bliver nemmere for selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller at skabe en balance mellem arbejds- og familieliv, på samme måde som det gøres for arbejdstagere.

4.8 Direktivets generelle mål er at fremme den kønsmæssige ligestilling for selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller. Desuden håber Kommissionen, at direktivet vil øge antallet af kvinder med selvstændig virksomhed, give medhjælpende ægtefæller en anerkendt status, øge antallet af medhjælpende ægtefæller, der er dækket af en socialsikringsordning, og give selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller effektive retsmidler i hænde. Men

— kønsmæssig ligestilling for alle er i dag sikret gennem EU's lovramme om ligebehandling,

— antallet af kvinder med selvstændig erhvervsaktivitet vil næppe stige på grund af mindre socialsikringsforanstaltninger, når kvinderne allerede kan indbetale frivillige bidrag for at blive sikret,

— medhjælpende ægtefæller ville stadig ikke få en juridisk status eller effektive retsmidler, selv om de indbetalte frivillige socialsikringsbidrag.

4.9 18 ud af 27 medlemsstater giver allerede medhjælpende ægtefæller og selvstændigt erhvervsdrivende mulighed for at indbetale frivillige bidrag med henblik på at kunne modtage barselsydelse. Denne mulighed må gælde i alle medlemsstater, så kvinder kan indgå i en sådan social sikringsordning, når de ønsker det. Det er uacceptabelt, at en medlemsstat kan diskriminere mod en person, der indbetaler et bidrag til en statslig ordning for at beskytte sig selv, hvad enten der er tale om en lønmodtager, selvstændigt erhvervsdrivende eller ikke beskæftiget person, som er den nuværende status for medhjælpende ægtefæller.

4.10 Artikel 6 foreslår, at der etableres en helt ny kategori for social sikring (der er hverken tale om lønmodtagere, selvstændigt erhvervsdrivende eller frivilligt forsikrede). Udvalget mener imidlertid ikke, at det kan retfærdiggøres at skabe en helt ny kategori af social sikring eller barselsordning.

4.11 Medhjælpende ægtefæller udgør en del af en »usynlig« økonomi, som bidrager til den europæiske økonomi og forbliver skjult. Det er nødvendigt at tage en debat om deres juridiske status som enten selvstændigt erhvervsdrivende eller lønmodtagere. Det nuværende direktiv, der ikke er revideret siden 1986, stiller krav om følgende: »Medlemsstaterne forpligter sig til at undersøge, på hvilke betingelser anerkendelsen af det arbejde, der udføres af de i artikel 2, litra b), omhandlede ægtefæller, kan fremmes, og på baggrund af denne undersøgelse at undersøge alle hensigtsmæssige initiativer med henblik på at fremme denne anerkendelse«. På grund af den tvetydige juridiske status har kun få lande⁽¹⁾ taget denne forpligtelse til efterretning, og dette direktiv bør derfor ikke omarbejdes, før der kan opnås enighed om en statusbetegnelse. Når den juridiske status engang er fastlagt, må der etableres en mekanisme til informationsformidling, så de medhjælpende ægtefæller får kendskab til deres juridiske rettigheder.

4.12 Udvalget er klar over, at flere medlemsstater har sat spørgsmålstegn ved det juridiske grundlag, særligt anvendelsesområdet og effektiviteten af artikel 141 EF i sig selv, særligt set i relation til artikel 6 i direktivet. Udvalget opfordrer Kommissionen til nøje at lytte til bemærkningerne fra Rådets juridiske tjeneste, inden det foreslåede direktiv iværksættes.

4.13 Hvis det ikke sker, vil resultatet uden tvivl blive det samme som i 1994, hvor Kommissionen vedtog en beretning⁽²⁾ om gennemførelsen af direktiv 86/613/EØF, hvori den konkluderede: »Rent juridisk ser det ud til, at direktiv 86/613/EØF er implementeret i medlemsstaterne. Rent praktisk er resultaterne dog ikke helt tilfredsstillende, når de ses på baggrund af direktivets primære mål, som var at opnå en generel forbedring af medhjælpende ægtefællers situation«. I beretningen understregedes det også, at der ikke har eksisteret en overordnet politik, som omfattede medhjælpende ægtefællers situation, og det påpegedes, at »målet om anerkendelse af ægtefællens arbejde (...) kun kan nås, hvis ægtefællen har egne rettigheder til social sikring«.

4.14 Artikel 2 indeholder alle definitionerne på de udtryk, der anvendes i direktivet. Definitionerne på »selvstændige erhvervsdrivende« og »medhjælpende ægtefæller« er taget fra artikel 2 i direktiv 86/613/EØF. Definitionen af »medhjælpende ægtefæller« er ændret: »medhjælpende« og »eller livspartner« er tilføjet. Formålet med ændringen er at inddrage alle personer, der anerkendes som »livspartner« i national ret og regelmæssigt deltager i familievirksomhedens aktiviteter, uanset deres ægteskabelige stilling. For at sikre entydighed er »kompagnon« blevet erstattet med »forretningspartner«⁽³⁾. Hvis den medhjælpende ægtefælle fortsat ikke får tilkendt nogen selvstændig juridisk status, vil vedkommende kunne få svært ved at føre en retssag om sin involvering i virksomheden, og den medhjælpende ægtefælle vil ikke være sikret i tilfælde af død, skilsmisse eller uenighed.

4.15 I det omarbejdede forslag tales der om orlov til pleje af familiemedlemmer, uden at man kommer ind på den praktiske gennemførelse. Dette er uacceptabelt i et Europa med stadig flere ældre. Begge køn skal have mulighed for at tage sig af såvel ældre familiemedlemmer som børn (især handicappede børn).

4.16 Set i lyset af den demografiske udvikling i Europa må Kommissionen prioritere en debat om dette spørgsmål og ikke kun tage emnet op i forbindelse med omarbejdelsen af dette direktiv. Antallet af dage, som tabs i økonomisk henseende, hvad enten der er tale om lønmodtagere eller selvstændigt erhvervsdrivende, vil kun stige i løbet af de næste generationer, hvis der ikke gennemføres en seriøs debat om ældrepleje og børns velfærd.

4.17 Under udvalgets høring af civilsamfundet blev begrebet »pseudo-selvstændighed« fremhævet. Set i lyset af den stigende bekymring vedrørende dette spørgsmål er der behov for, at de relevante EU-instanser gennemfører yderligere undersøgelser. Udvalget støtter gerne Kommissionens arbejde på dette område.

Bruxelles, den 24. marts 2009.

Mario SEPI

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽¹⁾ Bl.a. Belgien, Luxemburg og Frankrig.

⁽²⁾ Beretning fra Kommissionen om gennemførelsen af Rådets direktiv af 11. december 1986 om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv, herunder i landbrugserhverv, samt om beskyttelse af kvinder i selvstændige erhverv i forbindelse med graviditet og barsel (KOM(94) 163 endelig).

⁽³⁾ KOM(2008) 636 endelig, begrundelsen, pkt. 5.

BILAG

til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse

Følgende ændringsforslag blev forkastet under afstemningen, men opnåede mindst en fjerdedel af stemmerne (forretningsordenens artikel 54, stk. 3):

Punkt 1.1.2

Ændres som følger:

»Kommissionen bør gennemgå hvert af de tre separate områder, der behandles i direktivet, for at sikre, at der tages behørigt hensyn til dem i en ligestillingssammenhæng. Mens udvalget har forståelse for, at GD Beskæftigelse har til opgave at behandle spørgsmål om social sikring, vil udvalget gerne understrege, at selvstændige erhverv ikke bør behandles i samme kontekst som ansættelsesforhold. Der tages også hensyn til denne forskel i Kommissionens forslag, da kvinder i selvstændige erhverv kun kan gøre krav på barselsorlov af samme længde som foreskrevet i direktivet om barselsorlov (92/85/EF), og der derfor ikke findes noget principielt beskæftigelsesforbud, hvorfor disse kvinder har ret til at vælge mellem en afløsningsordning og kontante ydelser.«

Afstemmingsresultat

For: 72 Imod: 73 Hverken for eller imod: 8

Punkt 4.11

Ændres som følger:

»Medhjælpende ægtefæller udgør en del af en »usynlig« økonomi, som bidrager til den europæiske økonomi og forbliver skjult. Det er nødvendigt at tage en debat om deres juridiske status som enten selvstændigt erhvervsdrivende eller lønmodtagere. Det nuværende direktiv, der ikke er revideret siden 1986, stiller krav om følgende: »Medlemsstaterne forpligter sig til at undersøge, på hvilke betingelser anerkendelsen af det arbejde, der udføres af de i artikel 2, litra b), omhandlede ægtefæller, kan fremmes, og på baggrund af denne undersøgelse at undersøge alle hensigtsmæssige initiativer med henblik på at fremme denne anerkendelse«. På grund af den tvetydige juridiske status har kun få lande taget denne forpligtelse til efterretning ⁽¹⁾, og dette direktiv bør derfor ikke omarbejdes, for der kan opnås enighed om en statusbetegnelse. Når den juridiske status engang er fastlagt, må der etableres en mekanisme til informationsformidling, så de medhjælpende ægtefæller får kendskab til deres juridiske rettigheder.«

Afstemmingsresultat

For: 68 Imod: 73 Hverken for eller imod: 11

⁽¹⁾ Bl.a. Belgien, Luxembourg og Frankrig.